

PROGRAM

Vinter i Norden

Storslaaede Naturbilleder fra det nordlige Sverrig, Norge, Lapmarken, Rigsgrænsen, Polarkredsen m. m.

Skovsøens Hemmelighed

I Solllys, skinnende og blinkende, langt inde i den store Skov ligger den lille Skovsø, om hvilken der i Omegnen gaar saa mange sæere Rygter. Der fortælles, at den er fortryllet, og at mange underlige Gerninger og Vidundere sker ved den.

I Smug har Fotografen naaet at faa optaget i levende Billeder *Skovsøens Hemmelighed*.

Der ses en Nymfe legende i Skyggen. Pludselig fremstaar af det hemmelighedsfulde Vand en Najadeskare, der tager Nymfen i deres Midte og danser en underlig, aandeagtig Dans; de forsvinder langsomt som en taageagtig Masse, medens Skovsøen spruder Ild i alle Farver, og Satyrer leger deres underlige Dans i det høje Græs for til Slut at forsvinde i Skovsøens Taagedampe.

En Bydreng søges

Et højst humoristisk Billede om et ungt Menneske, der efter en Annonce faar Plads som Bydreng hos en Urtekræmmer, men som paa sin første Tur under et Ærinde i et Hus bliver frataget sin Cyklevogn, som nogle Skarnsdrenge benytter paa en mindre heldig Maade.

Løvejagten paa Elleore

I Anledning af, at Hr. Ole Olsen, der lod den berømte Løvejagt optage paa Øen Elleore og mod hvis Opførelse forhenv. Justitsminister

P. A. Alberti nedlagde et kategorisk Forbud, nu er frikendt ved Overretten, har Censor, Hr. Overretssagfører Carl Levin, annulleret Forbudet og tilladt Billedets Opførelse.

Kinematografens første Opgave er at bringe Publikum Billeder af Hjerne Egenes Liv, af interessante Tildragelser, i det hele fremstille alt interessant, som Publikum sjældent eller aldrig vilde faa at sé paa anden Maade.

Med denne vor Opgave for Øje og med Tanken paa den enorme Succes, vort Billede „Isbjørnen“ havde, udsender vi herved et nyt Sensationsnummer, der foreløbig vil staa som en Rekord for al Kinematografi, nemlig en Løvejagt.

To Jægere, kun fulgt af deres Tjener, en Neger, er brudt op for at jage Løver. Stolende paa deres stærke Nerver, deres sikre Øje og gode Geværer, drager de sorgløse igennem Urskoven. Skønt de kun forfølger ét Maal, Løven, undlader de dog ikke paa Vejen at beundre Naturens Vidundere, at standse af og til for nærmere at betragte Urskovens Overflod og Pragt og mærkelige Dyreskikkeler. Der ligger Flodhesten dovent ved Flodbreden, der boltrer Aber sig i Slyngplanternes Labyrin. Sé, de fanger en, den lille Fyr er ikke saa glad ved at komme i Berøring med de hvide Hænder. — Der staar Strudsen, vejrende, spejdende, og her Lamaen, sky og skræmt.

Men Urskoven gemmer store Farer, det er ikke lutter Spøg at lægge sig til at sove her i Dyrenes Rige. Da Aftenen kommer, tænder de Baal, de to Jægere lægger sig til at sove, medens Negeren holder Vagt. Men selv en Indfødt forlanger Hvile, og medens Flammerne stille dør, falder Negeren lige saa stille i Søvn.

Et Brøl kløver Tropenattens Stilhed, Jægerne vaagner, griber deres Geværer og fyrer. De er ganske tæt paa Løven, og man sér i Billedet den ene Jæger afgive sit Skud paa Dyrenes Konge i en faretruende Nærhed. De modige Jægers Anstængelser krones med Held, et Øjeblik efter sér vi den ene Jæger som Sejerherre ved Løvens Lig. Endnu en Gang kommer det lille Selskab paa Spor efter en Løve, denne Gang ogsaa en prægtig Hanløve. Den er paa Vej ned til Floden for at drikke, da det første Projektil rammer den. Sanseløs tumler den i Vandet, men før den faar besindet sig, har den et Skud i Panden, der gør Ende paa dens Liv.

Efter disse spændende Optrin, der er enestaaende heldigt optagne, har vi endnu et Par Gange Lejlighed til at hilse paa de kække Jægere, forinden Afmarschen med Trofæerne, Skindene af de to mægtige Dyr.

Tøndernes Flugt over Plankeværket

er et højst morsomt Billede om nogle Folk, der tog en radikal Hævn over en Mand ved at sætte hans Tønder paa Flugt, og hvorledes disse efter mange morsomme Omskiftelser selv fandt hjem.

LØVEJAGTEN PÅ ELLEORE.